

[Holger Hansen.]

af disse lovforslags vedtagelse, må man imødesee, at der, for så vidt angår regulering af de årslønskriterier, der findes i loven, vil kunne gå længere tid, før den igen kommer til revision. På denne baggrund vil jeg gerne i udvalget have oplyst begrundelsen for, at man har valgt netop en 5-årig periode.

Vi er altså velvilligt indstillet over for de tre lovforslag, og jeg kan anbefale dem alle til videre behandling i det høje ting.

Clara Munck: Som det allerede er blevet sagt, har to af de love, den højtærede socialminister i dag foreslår ændret, været til behandling sidste år, og den højtærede socialminister udtaler — og det understregede de to foregående ærede ordførere — at det var et almindeligt ønske, at ændringerne sidste år blev efterfulgt af de lovforslag om ændringer, der nu foreligger.

Jeg må for en ordens skyld gøre opmærksom på, at et medlem af den konservative folketingsgruppe ikke stemte for forslagene sidste år, og at vor ordfører gav udtryk for visse betænkeligheder. Jeg kan derfor ikke på forhånd sige, at vi er indstillet på, at disse love uden videre gennemføres. Omvendt tager vi altså heller ikke afstand fra en ajourføring; vi mener, der er visse spørgsmål, man må se på i et udvalg.

Som det allerede er nævnt, vil en gennemførelse af de foreliggende lovforslag medføre, at visse grupper — og jeg indser, at det er grupper, der har brug derfor — vil få deres indtægter ændret, sådan at visse rentemodtagere fremover får en indtægt, der er 2½ gang større end den, de har i dag; andre vil få deres indtægter fordoblet, og atter andre vil få deres indtægt forøget med 40 pct. Det må vi jo i sandhedens interesse erkende ikke rigtig er i overensstemmelse med det, lønmodtagerne normalt ser i møde efter de forhandlinger, der føres i øjeblikket, og det, vi ved om de stigende udgifter for alt, hvad der hedder det offentlige, også kommunerne.

Vi ser altså ikke bort fra, at det er fornuddent at forhøje indtægterne, men jeg synes alligevel, det er naturligt at undersøge, om ikke andet så gennem stikprøver, hvad det er for mennesker, der får disse ydelser og skal have disse forhøjelser. Er

det mennesker, for hvem det gælder eksistensen?

Den højtærede socialminister mener, at det vil være helt naturligt, at ydelserne fremover reguleres i takt med lønsvingningerne. Det får mig til at sige til bemærkningerne om, at de foreliggende forslag skulle medføre en årlig merudgift på 8,3 mill. kr., at allerede fra 1. april i år er vi jo ret uvidende om, hvad merudgiften er. Dette mener vi også er naturligt at se på i den nuværende situation.

Den højtærede socialminister finder også, at af disse 8,3 mill. kr. er det helt naturligt at forsikringsselskaberne og arbejdsgiverne bærer de 5 mill. kr., og i den anledning vil jeg da gerne spørge, idet jeg ved behandlingen sidste forår forstod, at dette ikke var tilfældet: har man forhandlet med arbejdsgiverne om denne merydelse i den nuværende situation, og har man forhandlet med forsikringsselskaberne, der jo på arbejdsgiverens vegne skal opkræve disse ydelser? De 5 mill. kr., man her henviser til skal bæres af arbejdsgiverne, altså af varer og ydelser, er jo endda ikke hele beløbet, for der står i forslaget, og den højtærede socialminister har selv nævnt det, at der kommer yderligere en opkrævning på 65 mill. kr. Det er nemlig den rentereserve, selskaberne skal være pligtige at opretholde og altså i dette tilfælde udvide. Disse 65 mill. kr. behøver vi efter socialministerens mening næppe at tage på et år, idet socialministeren kan tillade, at de opspareres over en 5 års periode. Nu tvivler jeg selvfølgelig ikke på, at man er langmodig og velvillig og vil gå ind for de 5 års opsparingstid, men i grelleste tilfælde ville det altså være en merudgift for arbejdsgiverne på 70 mill. kr. i det kommende år. Derfor spørger jeg altså: har man forhandlet og drøftet dette med arbejdsgiverne eller forsikringsselskaberne?

Der er et enkelt spørgsmål, vi også gerne vil have rejst i udvalget. I lovforslaget om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde er der i § 1, nr. 7, stk. 5, en bestemmelse om, at reglerne i § 44 B. ikke finder anvendelse på forsikringer tegnet i henhold til paragrafferne 55, 58, 59 og 74. Det, disse bestemmelser omhandler, er de selvstændige erhvervsdrivende, dem, der ikke er pligtige til at forsikre andre, men har